

Málokdo dnes tuší, jak to bylo se Zlatoněm a Zlatuší

Tituly „Zlatoň“ a „Zlatuše“ byly poprvé udělovány na závěr letního soustředění 29. srpna 1998 v Dobře. Prvními jmény na podstavcích putovních pohárů jsou Tereza Svobodová a Matěj Morávek.

Zmíněné poháry jsou cenami putovními, naopak záznamy o jejich držitelích jsou záznamy trvalými. Už v Miletíně, v srpnu 1993, jsme pocítili potřebu uctít dismanče mimořádně univerzální, doširoka rozkročené, antický „ideál harmonického souladu a vyváženosti tělesné i duševní krásy a dobroty, ctnosti a statečnosti“, tedy to, co obsahuje pojem *kalokagathia*. Prvním oceněným byl Michal Alexandridis, zvaný Didis, obdržel hliněnou desku sochaře Stanislava Hlobila.

Po několika pokusech se superženou a supermužem padla na samém konci devadesátých let volba na jistou recesi s narážkou na Drsoně a Krasně Cimrmanů. Šlo o snahu ocenit toho/tu, jemuž/jíž by bylo možné poděkovat za přínos souboru v uplynulé sezoně a zároveň vyslovit naději, že tento svůj osobní úspěch daný/daná opět nezištně vloží do výchovy svých nástupců. Méně byl zmiňován vliv souborových biologů poukazem na ušlechtilého broučka, zlatoně skvostného. Tu jsou původní definice, zformulované přímo na onom táboře v Radosti v srpnu 1998.

Po svém rozlučkovém táboře jsme nechali vyřtít do podstavce jména poslední – Agáta Faitová a Sebastian Baalbaki.

Vlastik Kaňka a Rosa Hetzendorfová – dojatí k slzám.

Zlatoň je sympatický mladý člověk, splňující všechny z následujících podmínek:

- je v okamžiku udělení tohoto čestného titulu členem Dismanova rozhlasového dětského souboru;
- je radostí spolu s ním sdílet ono výše uvedené členství;
- ačkoliv jde o kluka, je družný, vlídný, kamarádský;
- vyniká nápadně vyváženou kombinací schopností duševních i tělesných;
- ačkoliv je všemi mastmi mazaný, je mu neskonečně cizí vychloubání a posměch.

Zlatuše je dívčí obdobou Zlatoně, tudíž:

- je ozdobou DRDS v dané umělecké sezoně;
- ochraňuje krby, nedělá drby;
- ač dívka, je kupodivu prokazatelně vlídná a snášenlivá, čiperná a přičinlivá;
- má vřelý vztah k mluvenému i psanému slovu;
- přes vřelý vztah ke slovu není upovídaná, natož hašteřivá – radost pohledět, radost pomyslet!

Už samotná myšlenka ocenit vždy jednoho kluka a jednu holčinu v sobě od samého začátku skrývala nemalá úskalí: není divu, že se k poslednímu bodu závěrečného táborového večera upírala vypjatá pozornost, nejednou vzplály emoce. I proto jsme tento rituál rok co rok zachovávali – vždyť silná emoční výbava moderního člověka šlechtí, mladého rozhlasového tvůrce pak dvojnásob. Na putovních pohárech, věnovaných před dvaadvaceti lety manželi Tomanovými, přibývají nadále nová jména, aniž by ti noví znali tváře svých předchůdců. Nikdo z teoretiků tvořivé dramatiky o problematice *Zlatuší* a *Zlatoňů* (podle našich informací) doposud nic nepublikoval. A pokud by měla vzniknout diplomka či disertace na dané téma, pak by zadání nejspíš znělo „Zlatuše a Zlatoň jakožto pedagogický hřích drsoňů Zdeny a Václava na přelomu dvacátého a jedenadvacátého století“. Oba jsme už ve starobním důchodu, tak nás snad trestní postih mine...